

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

naar jeg var impliceret i en Debat i dette høje Ting, at lægge den op i et Niveau, hvor jeg mente det var til Ære for Tinget. Jeg har efterhaanden opdaget, at den Stilling kan ikke holde. Jeg har efterhaanden opdaget, at her bruges grove Midler, og saa skal jeg villigt indrømme, at dem kan jeg ogsaa bruge. Hvis altsaa de Herrer vil have Debatten lagt i det Plan, skal jeg være klar til at følge Oppositionen; jeg gør det nødtigt, for jeg synes, at til Tider klæder den Debat, der føres, ikke det høje Ting.

Maa jeg blot saa sige, at Udgangspunktet for Inddragelsen af Nationalbankens Repræsentantskabsmøde i Debatten her i Rigsdagen var den Omstændighed, at et Medlem af et af de store Oppositionspartier, der samtidig er Medlem af Nationalbankens Repræsentantskab, efter i Virkeligheden at have — det maa man gaa ud fra — godkendt den Virksomhed, Nationalbanken har udøvet i 1936, sætter sit Navn under en Forespørgsel, som kun har til Hensigt at rejse en Kritik af Nationalbankens Politik og Regeringens Politik. Det er dette, jeg har svært ved at forstaa er foreneligt med redelig politisk Færd.

Og saa vil jeg i øvrigt gerne sige til det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, at det er ikke mig, der har draget Laanespørgsmaalet frem, det er ikke mig, der i Virkeligheden har ønsket at drage Nationalbankens Repræsentantskab ind i denne Debat, men med de Vilkaar, man bl. a. har budt mig fra Oppositionens Side, skal jeg love for, at jeg maa bruge de samme Midler, og jeg spørger igen det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, om han har været uenig med Nationalbanken i dennes Stilling med Hensyn til Laanevilkaarene over for de private Banker paa Solaveksler.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Med Hensyn til Referater fra Nationalbankens Repræsentantskab har jeg henstillet til den højtærede Handelsminister, at der var *fair play*, at den højtærede Handelsminister ikke kun brugte dem, naar det passede ham. Jeg har for mit Vedkommende ikke faaet noget Referat fra Forhandlinger i dette Repræsentantskab.

Den højtærede Finansminister vil jeg gerne spørge: Hvad er den effektive Rente i Dag? Er det rigtigt eller urigtigt, at Rege-

ringen var med til Diskontoforhøjelse efter Valget? Dette er tilstrækkeligt Grundlag til den Udtalelse, jeg har fremsat, det har jeg mange Gange søgt at forklare Ministeren, men det er jo kedeligt, at han ikke kan forstaa det, for jeg kan ikke forklare ham det bedre.

Dernæst vil jeg gerne sige til den højtærede Finansminister, at naar vi ser paa Obligationssalget, saa blev der solgt 50 Mill. Kr. Obligationer i 1936, 8 Mill. Kr. i Januar; dette svarer da, hvis man gør det op, til 96 Mill. Kr. i et Aar, altsaa et Udtryk for yderligere Kreditstramning, yderligere Rentesænkning. Og naar den højtærede Finansminister spørger, hvor mange Obligationer er i Virkeligheden solgt af Krisefonden, saa svarer jeg, at med Henblik paa Nationalbankens Obligationsbeholdning og de Erfaringer, man havde for December 1936, er i Realiteten alle de 8 Mill. Kr., der blev solgt i Januar 1937, Krisefondsobligationer. Mon Finansministeren kan forstaa dette: at man har brugt Krisefonden fuldkommen imod dens Mening?

Naar Finansministeren nu siger: Vil man da ikke have noget Ansvar i Nationalbankens Repræsentantskab, saa spørger jeg: Har Regeringen da slet ikke noget Ansvar? Den bliver ved at gebærde sig, som om den ikke paa noget Omraade har noget Ansvar. Det er vel ogsaa derfor, den ikke giver Besked om noget som helst.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup har Ordet for en kort Bemærkning.

Himmelstrup: Fortsat at diskutere, hvorvidt Nationalbanken i Januar Maaned 1937 har solgt af sine egne Obligationer eller af Krisefondsobligationer, forekommer mig lidt puerilt. Naar Forholdet er det, at Nationalbanken i Løbet af 1936 bragte sin Obligationsbeholdning ned til det, man kalder det normale — og det maa man kalde de smaa 50 Mill. Kr., der var Tale om —, og man fortsætter Salget i Januar Maaned 1937, medens Bankens Balance pr. 30. Januar 1937 samtidig viser, at den har overtaget for 14 Mill. Kr. fra Krisefonden og hævet sin egen Obligationsbeholdning med 6 Mill. Kr., saa forekommer det mig, at man skal være en ualmindelig stor Sofist for ikke at ville indrømme, at det er af Krisefondens Obligationer, der er blevet solgt. Der er en afgørende Forskel paa Bankens Salg af Obligationer i 1936 og i 1937 af den simple Grund, at Markedet i 1936 kunde bære Salget, men det har det